

dramo: »Pesem rdeče rože.« Obe igri sta lepi in učinkujeta zlasti v vzgojnem oziru. Nikomur ne bo žal, če bo prišel gledat. Zato pa le pridite, pa že kar k večernicam!

Teharje. Naše prosvetno društvo vprizori v soboto dne 25. t. m. ob 8. uri zvečer in v nedeljo dne 26. t. m. ob treh popoldne v dvorani kaplanije dramo »Stilmondski župan« v 3 dejanjih. Ker je igra lepa in zanimiva, vas vabimo v obilnem številu! — Odbor.

St. Peter pri Mariboru. Občni zbor prosvetnega društva »Skala« se bo vršil v nedeljo, dne 9. novembra, po rani službi božji v samostanski šoli.

DOPISE

Otvoritev mostu čez Dravo pri Gor. Dupleku je preložena na nedeljo dne 9. novembra z istim sporedom, kot je bil določen za 26. oktober.

Hajdina. V nedeljo dne 26. t. m. se vrši skupna seja občinskih odbornikov všolanih občin, kjer se bode razpravljalo o ustanovitvi kmetijsko nadaljevalne šole. Vsi kmetovalci, ki vam je mar za napredek izobrazbe kmetijskega naraščaja, udeležite se te seje, ki se bo vršila po rani službi božji v Društvenem domu na Hajdini.

St. Peter pri Mariboru. Z drevesa je padel pri nabiranju jabolk viničar Kronaveter Avgust iz Metave. Zadobil je težke notranje poškodbe ter je bil prepeljan v mariborsko bolnico. — Boljše pa je odrezal Koren Jožef iz Metave, ki je s kolesom trčil v avtomobil, pa brez nezgode, le kolo se je malo zveržilo. — Z otvoritvijo novega cestnega mosta čez Dravo pri Zgornjem Dupleku se bo pokazala potreba po boljši cestni zvezi s St. Petrom in Mariborom. Sedajna občinska cesta, ki se odcepi od okrajne ceste in ki vodi skozi Trčovo do Zgornjega Dupleka, se bo morala pač prej koslej spremeniti v okrajno, že z ozirom na dosedanji veliki promet, ki se pa bo še znatno povečal z otvoritvijo novega mostu.

Sv. Anton v Slov. gor. V noči na nedeljo dne 12. t. m. je začelo goreti pri posestniku Tomažu Cafuta v Stanetincih. Požar je nastal menda vsled tega, ker je domači sin, prišedši pozno domov od prešanja, zaspal s cigareto v ustih. Pogorela je stanovanjska hiša in gospodarsko poslopje. Tudi sin Tomaž je v spanju zgorel ter je nudilo njegovo zoglenelo truplo strašen pogled. Rešili so živino in ne-

Glede novih katekizmov

dajemo vsem ponovno pojasnilo, da je prva naklada pošla in je ni več dobiti. Sedaj se tiska druga naklada, kadar bo na razpolago, bomo javili. Da ni v lavantinsko škofijo došlo dovolj izvodov, ni naša krivda. Gospode katehete prosimo, da to obvestilo vzamejo na znanje. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

kaj pohištva. Vsled močnega vetra se je takoj vnela tudi viničarija posestnika Voka iz Oseka ter je do tal pogorela. Ubogemu viničarju Francu Fras je vse zgorelo, kar si je njegova družina prislužila pri kmetih za zimo. Rešil je le štiri otroke in ženo. Tudi obleka jim je zgorela. Od Vokove viničarije se je požar razširil na viničarijo Matije Paluc, posestnika v Brengovi ter uničil hlev in prešo. Kadilci, malo več previdnosti s cigaretami! Koliko škode so že napravili! — Dne 13. sept. je umrla v bolnici v Mariboru po težki operaciji Marija Fras, vzgledna gospodinja, krščanska žena in mati v Cogetincih. Prepeljali so jo na dom, odkoder se je vršil pogreb na domače pokopališče. Ravno mesec pozneje dne 13. 10. pa je umrla njena sosedica Antonija Ploj, ki je bila 12 let bolana. Svetila obema večna luč!

Sv. Barbara v Slov. gor. Dobili smo poštno zvezo redno vsaki dan iz Sv. Lenarta v Slov. gor., želeli bi še dnevno dostavo. — Tukaj se je ustanovilo Prostovoljno gasilno društvo, katero ima veliko in težavno nalogo pri nas. Želimo temu društvu obilo sreče in uspeha, našemu dobremu ljudstvu pa toplo priporočamo, da ga podpira. V odbor so izvoljeni najboljši možje in fantje. — Pred kratkem je kmetijska podružnica imela srečolov, kateri se je dobro obnesel. Pohvalo smo dolžni podružničnemu odboru, da je tekom poldrugega leta nabavil dve travniški brani, 1 drevesno škropilnico, 1 tršno škropilnico, 1 žvepalnik ter vago decimalko. Podružnica šteje 80 članov, a z novim letom jih mora biti 100. — Silno nam nagaja dež in ne vemo, kedar bomo sejali in pospravili svoje pridelke, s katerimi nas je ljubi Bog lepo obdaroval. Prihaja zimska sezona, kaj pa naše bralno društvo, ali nas ne bo nič povabilo v Društveni dom na igre in nove knjige za dolge večere? — Sadjarji, letos ste videli vrednost našega

sadja. Zasadimo vse primerne prostore s koristnim sadnim drevjem, namesto z divjo šmarnico. Izkoristimo vsak košček zemlje, da bomo kos raznim plačilom! — Skrajno težko stališče ima naš šolski odbor z raznimi novimi plačili in bodočo zidavo večje šole.

Sv. Jernej pri Ločah. V Zg. Lažah je umrl dobri oče Janez Strmšek, po domače Cviter. Z 18. letom je prevzel obsežno gospodarstvo, živel je vedno med težkim delom, a je kljub temu včakar lepo starost 82 let. Še sedaj, ko je že nekaj časa sem bolehal, se je še živo zanimal, kaj se godi pri gospodarstvu. Usoda je hotela, da se mu je ravno te dni vrnil sin z družino iz Amerike, a žalibog tri dni prepozno, da bi še bil oče ta videl. Oče je bil v grobu. — Iz Belgije se je vrnila Marija Cvahte z otroci, da prevzame doma posestvo po očetu, ki je letos umrl. Mož je ostal še v Belgiji, da kaj prisluži. Otroci znajo šolske molitve samo po flamsko. — Posestnika Fr. I. so v soboto dne 11. t. m. zvečer ob cesti na Ličnico napadli fantje in ga je eden z lato pošteno nabunkal. Dobil je globoko zevajočo rano nad desnim očesom, potem udarec za- dač po glavi in po plečih, tako da je bil ves črn. Desno oko je v nevarnosti in si ga zdravi v mariborski bolnici. — G. nadučitelj F. Friedl, marljiv nabiralec gob vsake sorte, je prinesel domu gobo (jurčka), ki je tehtala 1½ kg. Bila sicer ni več popolnoma zdrava, a čisto za zavreči pa tudi ne.

Sv. Andraž v Slov. gor. Milo in otožno so zapeli andraževski zvonovi in naznanili žalostno vest, da se je preselila iz te solzne doline mlada žena, vzorna mati Ivana Hrga, posestnica iz Hvaletinec. Postala je žrtev materinskega poklica v starosti 40 let. Njeno mrto truplo smo pokopali dne 15. t. m. Ob sveži gomili se je poslovil domači g. župnik Ivan Alt od nje. Tako žalostnega pogreba Sv. Andraž že dolgo ni videl. Pokojna žena zapušča onemoglo staro mater, 4 otročiče in žalujočega bolnega moža. Počivaj v miru, dobra žena in naj ti vsemogočni poplača tvojo skrb; preostale pa naj tolaži zavest, da uživaš rajski mir!

Sv. Urban pri Ptuj. Sedaj, ko se poletna narava od nas poslavlja, zapuščajo nas tudi loveška bitja, da gredo onstran zemeljskega trpljenja. Tako smo dne 14. vinotoka t. l. položili v hladno zemljo mirnega občana kmeta, dolgoletnega cerkvenega svečarja in načelnika cerkvenokonkurenčnega odbora, dolgoletnega občinskega blagajnika, oziroma odbornika gospoda Jožefa Mahorič iz občine Drestelja, v starosti 57 let. Rajni je bil tudi član načelnštva naše kmetijske posojilnice,

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni pedeljski evangelij in razlago ter druge poučne verske članke, razen tega pa resničen dogodiljaj iz misijonov »Mladostni navihane« — postane redovnik in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

Ta se je globoko priklonil, poljubil grofici roko ter se je še enkrat ozrl v lepi obraz svoje gospodarice. V prsih ga je nekaj stisnilo, kakor da bi mu notranji glas hotel reči: Pomisli, Rudolfi, ali se boš tudi vrnil?

Toda le za trenutek je slišal ta glas, hitro se je otresel te misli. Še en pogled na grofico, ki se mu je prijazno nasmehljala ter dvignila desnico kakor v slovo, nato pa je zginil tiho, kakor je prišel.

Nastala je v sobi zopet tišina. Mrak je legel na celo ravnino in tudi na grad Čakovec.

Nekako tesno je postalo grofici pri srcu. Obšla jo je otožnost. Tatenbahova slika vstane pred njenim duševnim očesom in nek glas ji reče: Ti ga tiraš v propast! Opusti to, reši ga!

Že je vstala, da bi šla iz sobe, a neka tajna moč jo je zadržala. Zopet sede k oknu ter gleda ven v temo. Čuje se peketanje konjskih kopit. Nekdo jezdi po dvorišču, grajska vrata se odprejo. Rudolfi je, ki sedaj odhaja, da ponese grofu Tatenbahu poročilo in tolažbo.

Grofico v tem trenutku spreleti mrzla zona. Strese se po celem telesu.

Še je čas, tako ji kliče notranje glas. Zdelo se ji je, kakor da bi stopila pred njo Tatenbahova soproga, bleda in žalostna ter bi dvignila roke in rekla: Ne upropasti mi soproga! Reši ga, spomni se svoje obljube! Reci samo eno besedo, če ga res ljubiš, in moj soprog je svoboden, a stori to hitro, drugače je pogubljen.

Grofica Zrinjska je vsa prepadena. Vsa razburjena si vije roke ter se prime za glavo. Trenutek še premišlja, nato pa stopi naglo k oknu, se skloni z glavo skozi njega ter zakliče s trosočim se glasom:

»Rudolfi, stoj, vrni se!«

Toda besede so bile zaklicane v gluho noč ter so se zgubile v temi, samo drevje s svojimi košatimi vejami je bolešno zašumelo, kakor bi hotelo reči: prepozno je.

Iz daljave je odmevalo peketanje konjskih kopit. Rudolfi je jezdit svojo pot, kakor je velela grofica Zrinjska, in ni več slišal njenih besed.

Izročil je naročilo svoje gospe, kakor smo slišali. Izvršitev tega naročila pa je postala za oba pogubonosna.

veren katoličan, delaven v svojem obširnem gospodarstvu, ponižno potrpežljiv v vseh zadevah in v splošnem občevanju s vsakomur. Bolehal je pretečeno poletje, ne sluteč smrtne nevarnosti. Kako je bil spoštovan, videlo se je na dan pogreba, ko je z mnogimi sorodniki prišla tudi množica župljanov k zadnjemu spremstvu. Žalostni prizor se nam je nudil, ko so vsi štirje polnoletni krščansko vzgledni sinji od hiše žalosti vzdignili krsto svojega dobrega očeta, kateri je sledila globoko žalost na vdova in žalujoča hčerka. Vsem žalujočim naše sožalje! Rajni naj v božjem miru počiva, za svojo dobrohotnost nebeško plačilo uživa!

Ljutomer. Zlato poroko obhajata prihodnje nedeljo dne 26. t. m. zakonska Jakob in Marija Vogrincec, krojaški mojster, v krogu svojih otrok in vnukov v Stročji vasi. Jubilarita sta še čila in zdrava. Želimo, da še obhajata v sveži čistosti briljantno gostijo. Cerkveni obred se vrši pri pozni sv. maši. Živjelo!

Zgornja Sv. Kungota. Dne 4. oktobra t. l. smo spremili k večnemu počitku zaslužnega in blagega župana ter člana krajevnega šolskega odbora gospoda Franca Zunkota iz Vrtilca pri Zgornji Sv. Kungoti. Pogreb je pokazal, da je bil pokojnik vesplošno spoštovan. Saj je bil veren katoličan, vzoren zakonski mož in mož poštenja, o katerem veljajo pesnikove besede: »Visoko čislam učenjaka, ki nam preganja teme zmot, še bolj pa čislam poštenjaka, ki ve in hodi pravo potle Svetila mu večna luč!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Težko prizadene letošnja deževna jesen katero župnijo tako hudo kakor ravno marješko. Z lepim upom smo od mokrega septembra čakali na boljši oktober, ki bi naj nas oblagodari na lepo in sladko trgatvijo, z bogato pašo po naših širnih travnikih ter nam dal priliko za dovršitev vseh jesenskih poljskih opravil. Ves ta up nam je šel v pravem pomenu besede po vodi. Imeli smo v tem mesecu že kar tri povodnji, od katerih je bila največja po hudem nalivu pondeljka dne 13. oktobra. Zato smo z vsem delom zelo zaostali, naše »marješko jezero« pa še danes lahko vidiš, kajti voda radi neregularne, s svojim dnem previsoke pesniške struge in ostalih potokov nima odtoka. Nešteto krat so vse občine vlagale prošnje in priitžbe radi regulacije Pesnice. Do zdaj vse zaman. Ne vemo več, kam se naj obrnemo. — V četrtek dne 9. t. m. je vršila neka nepoklicana oseba v zakristiji in ostalih shrambah naše cerkve samostano »revizijo« raznih cerkvenih predmetov. S tem je, ali nalašč ali pa vsled nerodnosti spremetala lepo urejene cerkvene shrambe tako, da je v petek zjutraj bil prvi utis, da so v cerkev vlomili roparji. Zelo hvaležni bomo, da nas v bodoče obvarje pred takimi obiski!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Tukaj je v petek dne 10. t. m. ponoči umrl Karl Senekovič, sin našega spoštovanega posestnika in občinskega svetovalca Mateja Senekoviča iz občine Vosek. V torek dne 21. t. m. bi dopolnil šele 41. leto svoje starosti. Že nad eno leto je tega sicer krepkega in poprej zdravega mladeniča mučila težka bolezen in prestati mu je bilo zlasti zadnje mesece neverjetno hude muke in bolečine. Najbrž je vsa bolezen bila posledica mučnih naporov in trpljenj iz svetovne vojne, ki še pozna leta pusti čutiti in omagovati svoje neštevilne žrtve. Pokojni zapušča lepo urejeni, prisolnčni dom svojih užaloščenih staršev na vinorodnem hribočku Gradišče, kjer je živel in trpel do svoje ločitve s tega tugepolnega sveta. Našemu dobremu Karlu pa svetila večna luč!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Veseli čas vinske trgatve se že bliža koncu. S tem hode utihnili vesela pesem slovenskih fantov, ki so radostno popevali po naših ljubih vinogradih. Saj je bila letošnja vinska trgatve zelo bogata. Pa kaj pomaga kmetu polna klet vina, ko pa so cene tako nizke, da je ubogega kmeta skoraj strah! Za 1 liter do-

braga vina ponujajo 2 dinarja. Najboljša kupčija je seveda s sadjem; nekateri so dobili velike svote. Kaj pa posestniki po dolinah? Zlahkne trte ne moremo gojiti. Cepljeno sadje je pa pomrznilo vsled prevelike zime predlanskega leta. Kje naj dobi denar za davke, obleko in druge gospodarske potrebščine? Če pa ima kaj za prodajo, se mu za to ponujajo malenkostne pare. Vsled tega se mora današnji kmet pogrezniti v velike dolge, katerih se ne more rešiti. — V Ljubljani je bil pokopan v nedeljo tukajšnji faran, vzoren mladenič Karol Vučina, star 19 let. Njegovo mlado življenje je uničil električni tok. Po poklicu je bil kovač. Pokojni Karol je bil vzgleden in dober kristjan, vestno je izpolnjeval verske dolžnosti; bil je tudi v Apost. mladeničev in v drugih cerkvenih družbah. Dragi Karol! Tvoja prezgodnja smrt nas je zelo presenetila. Iz daljnih Slovenskih goric ti kličemo: Počivaj v miru, dragi Karol, in naj ti bo ljubljanska zemlja lahka! Želimo ti, da se bomo enkrat zopet združili tam gori, kjer vlada nedeljeno veselje. Potrži družini naše iskreno sožalje!

Hajdina. Tako je bilo in tako bo ostalo, da kjer se dva tepeta, navadno tretji odnese dobiček. Prejšnji teden so si delili zemljo, ki spada pod agrarno reformo. Nekatera stranke so vpile in se celo dejansko med seboj napadle, a dobile niso ničesar, pač pa so izgubile še tisti košček zemlje, ki so ga imele dosejati. Sploh pa je opažati, da je med ljudmi vedno manj sloge in strpljivosti in da raste sebičnost na vseh straneh. Posebno dobro bi bilo, da bi se ljudje sporazumeli, kadar gre za popraviljanje občinskih cest in mašnih potov, ker čudno bi pač bilo, da bi morali hoditi po njivah in travnikih, ko vendar ne primanjkuje gramoza v naši deželici! Kar pa se tiče prodaje poljskih pridelkov, pa ni, da bi človek govoril! Odkod bomo torej našli (ali zveli) denar za davke? Posebno banovinske doklade so občutno velike! Odkod denar za obleko, ko je vendar zima vsak dan bliže? Ljudstvo dviga svoje prihranke, ali pa si izposoja in se tako zadolžuje, kar pa gotovo ni znamenje lepših dni. Toča, boljše je, govoriti o letnih časih ali o vremenu, da ne bi komu pokvarili okusa! Poklon na vse plati!

Št. Janž na Dravskem polju. Redka je slovesnost, ki smo jo obhajali šentjanžčani v nedeljo dne 12. t. m., ko je prevz. g. pomožni škof dr. Tomažič blagoslovil motorno brizgalno in naš Društveni dom. Čestitati moramo našim požarnikom, da so mogli zbrati tako veliko svoto denarja in nabaviti za našo župnijo prepotrebno motorno brizgalno. Še večje požrtvovalnosti je bilo treba vlč. g. župniku in župljanom, da smo si postavili Društveni dom, ki je priča, da je v kmetiskem narodu stremljenje in hrepenenje po izobrazbi. Dasi so farani pomagali z materialom in delovnimi močmi, je vendar stala ta stavba okrog pol milijona dinarjev. Pogoste in dobro obiskane prireditve kažejo, da se zaveda naša mladina, čemu ima ta dom. Ali ni boljše, da si iščejo fantje in dekleta razvedrila v tem domu, kakor pa na dvomljivih veseljih? To se je pri nas tudi že pokazalo. Pohvaliti moramo naše igralce, ki se prav lepo razvijajo; upamo, da bodo ostali zvesti svoji nalogi, dasi je včasih precej naporna. Zanimivo je, da so spet pristopili igralci, ki so se za nekaj časa radi malenkostnih vzrokov odstranili. Spoznali so, da je le tukaj pravi dom, kjer bodo našli pošteno razvedrilo in pravo izobrazbo. Fantje in dekleta, zavedajmo se, da imamo sedaj svoj dom, ki je odprt vsakemu, ki išče razvedrila in izobrazbe in kjer dobi pravih smernic za pošteno življenje. Starši, pošiljajte otroke v ta dom, če vam je mar njih pravilna vzgoja in njih bodočnost.

Tinje na Pohorju. (Vodovod.) Tinjčani smo dobili minuli mesec nov prepotrebni, dolgo pričakovani in zaželjeni vodovod. Doslej smo rabili odtok iz močvirja, ki je dajal grdo, kaino in nesnažno vodo, za ljudi in živino.

Razpisuje se do 1. decembra t. l. organistovska in cerkvenikova služba v Št. Janžu pri Dravogradu. 1312

Preddelavca, poštenega in pridnega, veččega vseh poljskih del, če mogoče tudi hmeljarstva, se išče za večje posestvo. — Istotam se sprejme tudi **konjskega hlapca,** zanesljivega in popolnoma veččega kmetijskih del ter obvladanja živahnejših konj. — Ponudbe je poslati pod »Preddelavca«, ozir. »Konjski hlapec« na upravo lista. 1313

Išče se do 30 let staro dekle kot pomožna kuharica v župnišče. Naslov v upravi lista. 1314

Viničar s 4—5 delavskimi močmi se sprejme: Košake 103, p. Maribor. 1311

Mlinarskega vajenca, starega od 17 do 20 let, sprejme takoj Anton Polanc, valjni mlin, Radeče pri Zidanem mostu. 1308

Viničar z dvema ali tremi delavci brez otrok se takoj sprejme. Naslov v upravi lista. 1305

Sprejem pridno in pošteno dekle za vse iz dežele. Plača 200 Din mesečno. F. Matjašič, trgovec, p. Pesnica pri Mariboru. 1303

Velika izbira gramofonskih plošč najboljših znamk Polydor Columbia His »Masters Voice«, Ackermann nasl. I. Kindl, Ptuj. 1299

Preklic! Podpisana Kaukler Ivan in Jakob Matjašič, stanujoča v Farovcu, občina Pretež, preklicujeta vse žaljive besede, katere sva govorila zoper Gumzej Štefana ter se mu tem potom zahvaljujemo, da je odstopil od nadaljnega sodnijskega postopanja. — Kaukler Ivan in Jakob Matjašič. 1298

Trgovina izgotovljenih oblek

plaščev, pletenin, živalnih strojev, gramofonov, gramofonskih plošč, dvokoles itd. po najugodnejših cenah. Brezobvezen ogled pri

S. A M O N, MARIBOR
Glavni trg 5.

ZAHVALA.

Za takojšnje izplačilo pripadajoče podpore po prerani smrti moje žene g. **Ante Zupan** izrekam podpornemu društvu

»**LJUDSKA SAMOPOMOČ**« v Mariboru tem potom najlepšo zahvalo in priporočam to koristno društvo vsakomur najbolje!

Laško, dne 18. oktobra 1930. 1310
Anton Zupan, žel. del.

ZAHVALA.

V naši težki bolesti zaradi izgube našega nadvse ljubljenega, nenadomestljivega soproga, oz. očeta, brata, strica in svaka gospoda

Tomaža Puconja

izrekamo tem potom vsem najprisrčnejšo zahvalo. Posebno pa se zahvaljujemo čč. duhovščini od sv. Magdalene, kakor tudi cerkvenemu pevskemu zboru, pevskemu društvu »Zarja« za žalostinke, železničarski godbi »Drava« za žalne koračnice. Zahvaljujemo se tudi vsem društvom za prekrasne vence, ter vsem onim mnogoštevilnim, ki so se udeležili na njegovi zadnji poti.

Bog plačaj!

Pobrežje pri Mariboru, 20. X. 1930.
Žalujoči ostali.

Zato so si nekatere hiše že prej dale izkopati štepne. Druge hiše, med temi tudi tri-razredna šola in župnišče, pa so pogrešali dobre pitne vode. Občinski odbor, ki mu že 25 let načeljuje župan Janez Ferik, je ta nedostatek odpravil in dal letos zgraditi modern higijenski javen vodovod. Stavbeno podjetje Ivan Živic v Mariboru je izvršilo delo v dveh tednih, to je od 15. do 30. septembra 1930. Posestnica Neža Pliberšek je dala za vodovod na razpolago bister studenec, ki izvira tam gori nad vasjo pod gozdom in da vsako minuto en škaf vode (15 litrov), torej v eni uri 900 litrov, kar popolnoma zadostuje. Izvirek je zajet v betonski rezervoar, ki meri 12 hektolitrov. Iz tega je voda napeljana v daljavi 273 metrov po železnih, znotraj in zunanaj pocinkanih ceveh z 2 1/2 cm notranje svetlobe, v vas, kjer stoji ob šoli železen hidrant z dvema pipama. Iz jedne pipe teče voda v betonsko korito, iz druge pa v železno školjko. Novi vodnjak služi obenem v kras našemu »glavnemu trgu«. Blagoslov in otvoritev vodovoda se je izvršila ob najlepšem vremenu v nedeljo dne 12. oktobra. Po sv. maši so se zbrali ljudje med sviranjem domače tinjske godbe pred okrašenim vodnjakom, ob katerem sta plapolali dve državni zastavi. Vič. g. župnik Hafner Urh je blagoslovil vodovod, župan Janez Ferik je pozdravil udeležence, še posebno goste iz Maribora in Slov. Bistrice, ki so jih avtomobili pripeljali prav do srede vasi, med drugim posebno g. dr. Vrtovec, vodjo drž. zdravstvenega doma v Mariboru, in zgraditelja vodovoda g. Ivana Živica. G. srezki načelnik dr. Ilac in je bil službeno za držan. Župan se je zahvalil vsem, ki so k ureditvi te prekoristne naprave kaj pripomogli, posebno banski upravi v Ljubljani, ki je prispevala dve tretjini k stroškom. Dr. Vrtovec, ki ima velike zasluge za ta vodovod, je nato orisal zgodovino vodovoda, njegov veliki pomen in priporočal snago povsod, ker snaga in čistost je predpogoj zdravja. — Vodovod dela čast njegovim ustanoviteljem, naj bo tudi v veselje in korist mnogim tinjskim rodovom!

Ribnica na Pohorju. Kakor bliščeče kapljice v solčnem jutru so izginili drug za drugim prijazni in topli poletni dnevi, jesen razgrinja čimdalje otožnejši plašč po našem Pohorju. Pričakovali smo to, znali smo neizprosno zakona narave, dasi ne brez ganutja. Nismo pa pričakovali, da nam bo ta kruta smrt iztrgala tako nenadoma iz naše sredine dobro in krščansko Feferlovo mamico, Rozaljo Miklavc. Mnogoteri srca je zaplakalo ob bridki novici, kako tudi ne bi, saj je tolikeri bil deležen dobrotljivosti njenega plemenitega srca, zlasti siromaki in pa revni otroci so bili njeni ljubljenci. Pa tudi za cerkve in razne potrebščine v razvoj časti božje se je odlikovala vsikdar med prvimi. Bila je dolgo vrsto let svoji hiši vzor gospodinje in matere, ki kliče samoposebi k posnemanju. Skromna, dobrosrčna in krščanska vzgojila je v tem duhu tudi svoje otroke: pet pridnih hčerkic in sina Lipeta, ki danes bridko objokujejo smrt svoje ljube nenadomestljive mamice. Ce-lo njeno življenje je bilo venec ljubezni in trpljenja. Vzajemna iskrena ljubezen s pok. možem Lipetom, bratom pok. pisatelja Podravskega, ji je blajšala težko zakonsko pot. Plamen čiste ljubezni je vel toplino iz srca v srce, kadar je v krogu svojih dobrih otrok uživala sad svoje modre vzgoje. Trpelo pa je njeno srce največ pri spominu na izgubo svoje ljubljence, 11letne hčerkice Rozike, ki jo je nedolžno cvetko že pred vrsto let presadil nebeški Vrtnar v svoj zlati vrt. Pogosto ji je strmelo oko skozi okno, odkoder se različno vidi na pokopališče pri Sv. Lenartu, in se ji topilo v solzah. Po letih sta ji klicala »na veselo svidenje v nebesih« od tam še dobri možer že polnoletna hčerkica Marica. Zdaj so se sešli, upati je v zarji one neskončne sreče, ki je zemlja nikomur nima dati. Kakšno spoštovanje in čast je uživala pokojnica po

okolici, je najbolj živo očrtala množica pogrebov od blizu in daleč. Želimo polni sočutja iz srca blagi pokojni mamici po 71. letu njenega trudapolnega življenja miren in sladak počitek v Gospodu! Ostalim pa naj nebo rosi, na priprošnje ljube mamice v nebesih, tolažbo in svoj blagoslov!

Sv. Vid pri Ptaju. V nedeljo dne 12. t. m. smo pri nas praznovali res pomemben dan. Že v soboto je prišel k nam prevz. gospod knezoškof dr. Karlin, ki smo ga v večernem mraku sprejeli z balončki in petjem. Drugi dan je prišlo 14 duhovnikov, ki so prevzvišenega spremljali k oltarju. Knezoškof je najprej blagoslovil oha nova oltarja Srca Jezusovega in Lurške Gospe, nato pa še kipe, ki smo jih po cerkvi postavili. V lepi pridigi so nas navdušili za pobožnost do Srca Jezusovega in Lurške Materē božje. Pri škofovi sv. maši so naši pevci res lepo peli, takega petja se težko kje dobi. Po maši je nas škof izročil v varstvo Srcu Gospodovemu in zapel zahvalno pesem. Vsi smo zahvalno pesem peli iz globine srca, saj vidimo zdaj, da je naša cerkev tako lepa, da imamo največje veselje z njo. Gospod Sošč se je res potrudil in nam jo prelepo okrasil, posebno lepo je izdelal kip Srca Jezusovega. Hvala tudi našim faranom, ki so s prostovoljnimi prispevki pripomogli do lepe cerkve! Posebna hvala še našim gg. duhovnikom! Gospod knezoškof se je odpeljal v nedeljo zvečer. Naj sprejme našo prisrčno zahvalo za svojo dobrotljivost! — Sedaj popravljamo še pokopališče, da bo res vsa župnija v najlepšem redu. — Želimo še, da pride do ureditve napeljava elektrike po naši župniji!

Pčizla. Na Polzeli je v gostilni pri Malerčku pri Novem kloštru v nedeljo dne 26. t. m. vinska trgatev. Začetek ob treh popoldne. Ker je čist dobiček namenjen za kritje stroškov spomenika padlim vojakom, vse prijatelje lepega grozdja in sladkega vinskega mošta uljudno vabimo!

Sv. Jurij ob južni žel. Tudi pri nas v Brezju je precej novic, o katerih pa ne izve svet, ker jih ne spravljamo v javnost. Zadnji čas nas hodi pridno obiskovat nek človek. Zdaj gre k enemu sosedu, potem k drugemu. Pride skoro vsak dan, včasih k nekaterim celo po večkrat. Pride in vabljivo govori. Kaj neki hoče? Ali hodi vasovat? Dekleta obiskovat? Ali hodi kakšno blago prodajat?

Kozje. Spet nas je obiskala neizprosna bela žena in poklicala iz naše srede mnogozasluznega moža Antona Novak. Imenovani je veliko let opravljal z vso vneto službo cerkvenega ključarja. Čeravno je bil zadnja leta večinom priklenjen na bolniško posteljo, je vendar z isto skrbjo, kot v čilih letih skrbel in želel biti vedno vreden in odgovarjajoč faktor svojih od škofijstva mu podeljeni službi. Pogreb dragega pokojnika se je vršil v turek dne 14. t. m. ob 9. uri popoldne. Prijateljnost, ki si jo je pridobil med farani, se je spet dovolj jasno pokazala ob njegovem številnem žalnem spremstvu. Na grobu se je od njega v čustvujočih besedah poslovil domači vič. g. župnik, nakar mu je cerkveni pevski zbor zapel ganljivo nagrobnično »Jaz sem vstajenje in življenje«. Počivaj sladko na našem veličastnem mirodvoru, mi pa ti hočemo ohraniti hvaležni spomin. Sveti naj ti večna luč!

Sromlje. Že 37 let nismo imeli v naši župniji takega ali podobnega dogodka, zato nam je težje ob tej priliki. Dne 12. oktobra nas je zapustil naš vl. g. župnik Josip Pečnak in odšel na župnijo Sv. Jurij ob Taboru. Le neredi smo se sprizajznil s tem dejstvom, ker smo ga vsi čislali in je bil v vseh krogih priljubljen. Župljani ne bomo nikdar pozabili, kako se je z njegovim prihodom leta 1919 naša cela župnija poživila. Ustanovil nam je fantovsko in dekliško Marijino družbo. Naslednje leto se je ustanovilo izobraževalno društvo, katerega knjižnica šteje danes nad 5 sto knjig. Seveda je najlepše daroval gospod

župnik sam. Ker je bilo predstojništvo 3. reda oddaljeno dve uri, se je po dobroti gospoda župnika ustanovila podružnica v naši župniji, vsled česar je število članov precej narastlo. Pred par leti je bila popolnoma prenovljena župna cerkev sv. Marjana in župnišče, letos pa podružnica sv. Janeza Nep. Nabavili so se pri obeh cerkvah novi zvonovi. Ker je bila cerkvena obleka kakor: plašči, oltarni prtji, v slabem stanju, je gospod župnik dal vse obnoviti, enako tudi vse druge potrebščine. Vič. g. župnik! Nismo se mogli ob slovesu dostojno zahvaliti, kajti beseda nam je vsem kakor zastala v grlu. Zdelo se nam je, da se nam dobri oče poslavlja od nas. Cutimo se dolžni, da se Vam javno zahvalimo za vsa. Želimo Vam mnogo milosti in blagoslova v Vašem novem delokrogu. Zupljanom Sv. Jurija pa čestitamo, da so dobili tako dobrega dušnega pastirja!

Laško. Letina kot je bila leta 1926 in še par pozneje, moramo reči, da je še kar dobra. Zlasti je mnogo svinske piče. Da pa bi kedaj sadno drevje tukaj bilo tako prazno kot je sedaj, pa ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Skrbni in trezni gospodarji so si še prihranili sadjevca iz lanskega leta. O pijancih pa tukaj ne govorimo, ker so naša največja sramota in nadloga celemu svetu! Ko greš ob endeljah k prvemu sv. opravilu, vidiš pred cerkvijo in okrog cerkve stati med pridigo in nekaj celo med vs. mašo razne moške obraze, ki kadijo ter govorijo; ko gre človek mimo, zlasti pa tuji letoviščarji, se zgražajo nad tem. Pisec teh vrst je ugotovil, kakšne vrste ljudje so to in menda jih je pogodil: Ti so najpametnejši ljudje na svetu, ker vedo sv. pismo na pamet in jim ni treba poslušati njegovega razlaganja. Ti ljudje so najbogatejši in to javno kažejo, ker tam kadijo cigarete. Ti ljudje so tako nadarjeni, da se še do danes niso naučili, da je stokrat boljše za dušo in telo, če ne misliš v cerkev iti, da rajše doma ostaneš, sebi pot drugim pa pohujšanje obvarješ!

Sv. Rupert nad Laškim. V težavnem, bregovitem, raztrganem svetu živimo; že kraj sam kaže trud in trpljenje, ki ga mora tukaj človek in žival prenašati dan za dnevom. In vendar, ali menda bolje: ravno radi tega so ljudje utrjeni in zdravi ter mnogi dosežejo veliko starost. V zadnjem času sta tukaj umrla dva zelo stara moža, eden 90 let, drugi 88 let star; a najstarejši, 92 let star, še živi. Dne 4. t. m. je zatislil svoje trudne oči k več nemu počitku Tomaž Tračnik, mali posestnik v Gori, star 90 let, dne 7. t. m. pa Janez Zemljak iz Trat v Velikih Grahovšah, star 88 let. Oba ta moža sta imela več hudega kakor dobrega v svojem življenju, na stare dni sta trpela pomanjkanje in stiske vsake vrste, a sta učakala visoko starost. Počivajta v miru! — Deževno, neprijazno vreme nas je stiskalo že skoro celi mesec, da so poljska dela zelo zastala; a najbolj nas tlači denarna stiska; prodati nimamo takorekoč ničesar, vina nimamo, sadje je letos tako popolno izostalo, kakor že desetletja ne; žito nima nobene cene, z lesom se trgovci naravnost norčujejo, živina nima vrednosti, davki pa nas tlačijo z vsakim dnevom bolj. Trgovine imajo svoje visoke cene in jih še vedno dvigujejo, ubogi kmet, kaj naj stori?

Dobova. Po gorkih dnevih je prišel dež in po dežju mraz, ki nas je skoro vjel v trgatevi. Vina bo pri nekaterih malo več kot lani, pri nekaterih zopet manj, kakor jih je pač toča dosegla. Letošnja toča je napravila v vinogradih res precej škode in vedno boli se kaže potreba po splošnem zavarovanju vinogradov proti vremenskim neizgodam. Če bo slaba letina, bodo težko plačali tako zavarovalnico, če bi bila dobra letina, bi se zdelo nepotrebno plačati, a če bi zadel vinograde nasreča, bi bilo le dobro vzdigniti zavarovalnico. O tem bo pač vinogradnikom še treba razmišljati. — Po nalivih preteklih dneh je naša reka Sotla sledila svoji stari navadi,

da je prestopila svojo mejo, šla iz struge in preplavila njive in travnike. Res, da imajo kmetje že precej pospravljenega, vendar je zunaj še ponekod koruza, ajda, zelje in repa. Poplavila je lep kompleks njiv in travnikov, tako da je bila skoro pot na Hrvaško zaprta. Le po progji je še bila edina pot, ki veže po brvi ločene občine naše fare. Pa ni čuda, če izstopi Sotla, saj se vije na vse strani: naprej, nazaj in v stran; nobena kača se vam tako ne zvija, kakor je na vse načine zvita struga naše Sotle. In kaj neki bi preprečilo te poplave? Edino regulacija in poglobitev struge Sotle in deloma Save. Novo, ravno in globoko strugo bi morala dobiti Sotla, pa bi ne bilo teh nesreč. Tudi na to bo treba misliti in delati ter zainteresirati merodajne oblasti, da se potrebno stori.

Med. univ. dr. Bernard Jirku, zdravnik, naznanja, da bo pričel svojo prakso izvrševati dne 23. oktobra 1930 v Ljutomeru in bo tudi ordiniral za zobne bolezni. 1290

ZARAZVEDRILO

Bebast navihaneec. Neki gospod je vzel v službo mladega fanta, ki so mu rekli, da je nekoliko bebast, in se je hotel nekoč z njim pošaliti. Dal mu je nekaj denarja, rekoč: »Peter, pojdi na trg in kupi mi šest jajc in za tri krajcarje ojoj!« — Peter se je lepo priklonil, vzel košaro in šel na trg. Kupil je jajca, čeznje pa je položil v košaro sveženj živih kopriv. Pride domov in gospodar ga vpraša: »Ali si prinesel vse?« — In fant odgovori, odpirajoč košaro: »Da, gospod, le poglejte!« — Gospod seže v košaro, a hitro potegne roko nazaj in vpije: »Ojoj, ojoj!« — Fant, ki ni bil bebast, pa se glasno nasmeje in reče: »Da, gospod, to je ojoj, spodaj so jajca.«

Žena svojemu možu, ki se je vrnil s planine: »O, kako sem vesela, da si prišel! Slišala sem, da je neki norec padel v prepad in zato sem se bala, da ne bi bil ti.«

Zmiraj pevec. Pevsko društvo je na potovanju. Ko pride do nekega mostu v zasedenem ozemlju, vstavi straža enega izmed pevcev s klicem: »Pas?« — Pevec: »Ne, tenor!«

Vzgojno stališče. Ljudsko šolo obišče nadzornik. Med poukom zapazi, da učiteljica vsakega pokliče, kdor se z roko oglasi, samo enega ne. Nadzornik je radoveden, zakaj to. Učiteljica mu pojasni, da je tisti učenec malo »tako« in hoče včasih vedeti čudne reči. Nadzornik pokara učiteljico, rekoč: »Vzgojno stališče zahteva, da se posebno skrbno zavzamete in zanimete za zaostale reveže. Prosim, vprašajte ga takoj, kaj hoče!« — »No, mali, kaj boš pa ti povedal?« se obrne učiteljica na fanta. — Deček počasi vstane in se odreže: »Tale zraven mene me je povprašal, koliko časa bo tistile osel še tu ostal.«

Lep začetek. Hudodelec, ki so ga v pondeljek peljali na morišče: »No, ta teden sem pa zares lepo začel!«

Uporaba. Učitelj: »Povej mi vzgled, ki pojasni pregovor: Slajše je dajati nego prejemati.« Učenec: »Zaušnice.«

Versivo in nedostatek versiva v narodih.

Priobčil A. K.

(Dalje.)

II. Asirci in Babilonci.

Kar je za Egipt reka Nil, to sta reki Evfrat in Tigris za Mezopotamijo in Babilonijo v osrednji Aziji. Ti dve deželi sta po svetovni vojni pod angleškim varstvom in se imenujeta z novim imenom Irak. Ko se začne pomladi sneg topiti na visokih armenskih gorah, narasete ti reki in preplavita deželo. Toda njuno naraščanje ni tako redno kot je Nilovo v Egiptu, zato so tu že v davnih časih delali kanale, po katerih so namakali zemljo. Zemlja je neizmerno rodovitna. Zgodovinar Herodot pravi: »Med vsemi deželami, katere poznam, je ta najboljša v donosu žita. Tu sicer ni drevja, ni figovih dreves, ni trsja, ni oljk, a v donosu žita prinaša dvesto- in v najboljšem slučaju celo tristoteren sad.«

Ker je tu zemlja tako silno rodovitna, zato so nastale v teh krajih že v davnih časih mogočne države Asirija in Babilonija z velemesti: Ninive in Babilon. Babilon je bil eno najstarejših mest na zemlji. Najbolj je slovel za kralja Nebukadnezarja (Nabuhodnosorja). Takrat je imel 2 milijona prebivalcev, bil je središče svetovne trgovine, znamenit po bogastvu, znanstvu in umetnosti ter pozneje tudi po svoji strašni razuzdanosti. Po Herodotu je bil Babilon zidan v čveterokotu (kvadratu), čegar vsaka stran je merila 22 km. Mesto je bilo zato tako obsežno, ker je bilo med hišami tudi mnogo vrtov in parkov. Bil je krog in krog obzidan, v čegar zidu je bilo 250 obrambnih stolpov in 200 bronastih vrat.

Še bolj obsežne so bile Ninive. Obdane so bile s tako debelim zidom, da so na njem trije vozovi lahko vstric vozili. V zidu je bilo 1500 obrambnih stolpov. V knjigi preroka Jona čitamo, da se je mesto raztegalo na tri dni hoda.

Kako burno je moralo biti življenje v teh velemestih! Toda to nas tukaj ne zanima. Nas zanima, kako je bilo z verskim življenjem v teh krajih. Vse življenje, vsa znanost, slovstvo in vsa umetnost je bila v tesni zvezi z vero. Ljudstvo je molilo dosti bogov ter jim je darovalo mnogoštevilne darove in žrtve, da bi si naklonilo njihovo dobro hotnost. Darovali so bogovom prve pri delke, rože, jedila, razne živali in v starih časih tudi ljudi. Njihovi daritveni oltarji, katere so našli pri izkopinah, so kamniti ter imajo podobo trikotnika. Zlasti so ljubili slavnostne sprejeme, pri katerih so nosili lepo okrašene podobe bogov. Te sprejeme je poveljevalo petje in godba, pri kateri so rabili različna godala kot trobente, piščali, citre, sambuke, brenklje in soglasnice. Vernost Babilona pa še prav posebno kažejo veliki templi, katere so stavili v čast bogovom. Zgodovinar Herodot popisuje tempel boga Bal v Babilonu tako-le: »Tempel je imel po-

dobo čveterokota, čegar vsaka stranica je bila dolga 1200 čevljev. V sredi templja je bil velik stolp z 8 nadstropji, 600 čevljev dolg in toliko širok. Zunaj stolpa so držale stopnice na vrh, ki so se vile okrog templja. Vrh stolpa je bil še drugi velik tempel, v katerem je bila čudno lepa postelja in zlata miza. Po mnenju Babiloncev je bog Bal tu večkrat prenočeval. Poleg stolpa je bil Balu na čast postavljen še drugi tempel, v katerem je na zlategem prestolu za zlato mizo sedela iz čistega zlata vlita podoba boga Bala.« Tu pred to podobo so zažgali na leto ob velikih praznikih velike množine dišečega kadila. Poleg tega templja je bilo več altarjev, na katerih so sežigali daritve v čast bogovom.

Duhovnike so zelo spoštovali, kar je razvidno iz tega, da so v Asiriji vladali pred letom 1500 neki knezi duhovskega stanu in v Babiloniji je prevzel po smrti kralja Nabopolasarja regentstvo veliki duhovnik do prihoda sina Nebukadnezarja. Babilonci so imeli izročilo o vesoljnem potopu in o daritvi Noetovi približno tako kot nam pripoveduje sv. pismo. Imeli so tudi izročilo, kako je pri zidanju babilonskega stolpa Bog ljudem jezike zmesal. Ker so bili Izraelci odpeljani v asirsko, Judje pa v babilonsko sužnost, se je tam po teh ujetnikih gotovo širilo znanje pravega Boga. Toda dotičnim narodom najbrže ni bilo dosti za postave pravega Boga, ker so svojo pogansko vero v zadnjem času prikrojili tako, da so imeli odprto pot najgnusnejšim razuzdanostim. Strašno nečedno življenje je vladalo v velemestih ob Evfratu in Tigrisu. Ljudje so pozabili na svojo vest, na božjo in na naravno postavo. Grški zgodovinar Herodot poroča, da so se v templu boginje Milite v Babilonu pod krinko bogoslužja uganjala najgnusnejša dejanja, o katerih ne moremo pisati. — Sploh je bil Babilon znan in razvpit in še dandanes velja kot mesto najgrše razuzdanosti.

Za grehom pa navadno pride kazen. Tudi nad Ninive in Babilon je prišla strašna kazen in razpad. Judovski preroki, zlasti Izaija in Jeremija, napovedujejo na mnogih mestih to kazen in razdejanje. Izaija (31. 8, 9) prerokuje o Asircih: »In Asirijan bo padel .. in njegovi mladeniči bodo sužnji in njegova moč bo izginila od strahu.« In

Nobena pleša več!

Bujni lasje, lepa brada.

Mnogo tisoč dam in gospodov vsake starosti se imajo zahvaliti za svoje bujne lasse zdravniško priporočeni Tilo Haarkraft Fluid. Tilo odstrani luskinje in prepreči izpadanje las, prehitro osivelost, trpkost, drobljivost in cepljenje las, oživi in osveži lasišče ter pomaga, da lasje hitro, bogato in bujno rastejo in v kratkem času dosežejo dvojno dolžino. »Moja frizura je po štirikratnem rabljenju vašega Tilo Haarkraft Fluid trikrat tako bujna«, piše gospa T. I. — Cena: 16 Din. 3 steklenice 24 Din. 6 steklenic 55 D. Dr. Nikol. Kemény, Košice, poštali predal 12/N 28. CSR. 1294